

остави въ рѣцѣтъ на гонителя си. Двѣ пушки още грѣмнѣхъ отзадѣ му. Кралѣчтъ продължаваше да бѣга напредѣ, безѣ да знае на кждѣ; той едвамъ поимаше: отѣ заморяване, краката му се прѣплитахъ. На всѣка стѣпка искаше да падне и тамѣ да остане. Ненадѣйно една заслѣпителна свѣтканица освѣтли мракѣтъ и Кралѣчтъ видѣ, че се намира вече на кѣра, негоненѣ отѣ никого. Тогава се трѣшнѣ капнѣлъ до единѣ орѣхѣ за да си прибере душата. Планинскѣтъ вѣтрѣръ духаше вече доста свѣжѣ и силенѣ, шумевѣщата на листата се сливаше съ бучението му и съ глухото буботение на грѣмотевѣщата. Скоро тя наближи застрашително, истрѣще надѣ главата на бѣжанеца и потѣгна нѣкадѣ въ безпрѣдѣлното пространство. Краткѣта почивка и свѣжѣятѣ въздухѣ повѣрнахъ силѣтъ на Кралѣчтъ. Той видѣ, че ще вали и трѣгна бѣрзо нататѣкъ, за да намѣри нѣкаква подслона отѣ бурята. Дѣрветата около него шумѣхъ плачевно, високѣтъ брѣстове се прѣгѣвахъ отѣ силата на вѣтрѣра, трѣвитѣ м буренѣтъ съскахъ и цѣлата природа бѣше на щрекѣ и фучеше страховито. Едри капки дѣждѣ закапахъ рѣдко, и тупахъ като куршуми въ земята. Свѣтканицѣта пакѣ излѣкатуши по гѣрба на Балкана и тозѣ часѣ, подирѣ неѣж, грѣмотевѣщата съ гороломна сила заскача и затрѣщѣ на небето, като че ще го провали. Силенѣ дѣждѣ руknѣ блѣсканѣ отѣ бѣсната виялица; молниѣтъ браздахъ облаци и тѣмнини, и синѣятѣ имѣ блѣдавѣ свѣтликѣ придаваше фантастически образѣ на дѣрветата и планината. Тѣя мигновенни вѣлшебни картини, смѣнявани тутакси съ дѣлбокѣ мракѣ, приличахъ на феерѣя чудна и страховита. Имаше нѣкаква